

bl.a. indeholder en beskrivelse af den såkaldte fortrydelsesret efter § 17 a.

For så vidt angår *ydelse af repatrieringshjælp* finder Indenrigsministeriet, at det ikke skal være til hinder for udbetaling af repatrieringshjælp efter bistandslovens §§ 47 og 47 a, at en opholdstilladelse inddrages som følge af ændrede forhold i hjemlandet, hvis der – inden der er truffet afgørelse om inddragelse i 1. instans – er foretaget en *bestemt* anmodning til Dansk Flygtningehjælp eller kommunen om at modtage rådgivning om eller støtte til repatriering. Såfremt Direktoratet for Udlændinge efter at have truffet beslutning om inddragelse bliver bekendt med forhold af den her nævnte karakter, må Direktoratet for Udlændinge give meddelelse herom til Dansk Flygtningehjælp eller kommunen.

Det er i disse tilfælde en forudsætning, at repatrieringen gennemføres inden for rimelig tid efter anmodningen herom.

Direktoratet for Udlændinge vil være forpligtet til at vurdere, om en opholdstilladelse skal inddrages i følgende tilfælde:

- Hvis der fremkommer oplysninger om, at den generelle situation i landet har ændret sig væsentligt.
- Hvis der fremkommer oplysninger vedrørende enkeltsager, der kan føre til, at en opholdstilladelse inddrages.
- I forbindelse med udløbet af 3-årsfristen for inddragelse af en opholdstilladelse efter § 19, stk. 1, jf. stk. 2. Ordningen vil blive tilrettelagt således, at inddragelse i 1. instans vil kunne finde sted inden udløbet af 3-årsfristen. Det bemærkes herved, at det processuelle ophold, som udlændingen vil have i forbindelse med en eventuel klage til Flygtningenævnet, ikke vil blive medregnet ved beregningen af 3-årsfristen, da der i denne periode ikke er tale om ophold med henblik på varigt ophold.

Som eksempel på generelle forhold, der kan give anledning til at overveje, om der er grund til inddragelse af opholdstilladelser, kan nævnes de ændrede forhold i Østeuropa i slutningen af 1980'erne, f.eks. i Polen.

Det bemærkes, at Direktoratet for Udlændinges afgørelse om inddragelse af opholdstilladelse til en flygtning kan indbringes for Flygtningenævnet, jf. udlændingelovens § 53 a, stk. 1, nr. 2.

For så vidt angår forholdet til Danmarks internationale forpligtelser henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 2.

Til nr. 2

Den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 27, stk. 2, indeholder en særlig regel om beregningen af begyndelsestidspunktet for de i § 27, stk. 1,

nævnte tidsrum, for så vidt angår opholdstilladelser, der er meddelt i medfør af udlændingelovens §§ 7 eller 8 (asyl).

Efter den gældende bestemmelse i § 27, stk. 1, regnes begyndelsestidspunktet fra tidspunktet for udlændingens tilmelding til folkeregisteret eller, hvis ansøgningen om opholdstilladelse er indgivet her i landet, fra tidspunktet for ansøgningens indgivelse.

Det foreslås, at begyndelsestidspunktet regnes fra tidspunktet for den første meddelelse af opholdstilladelse efter §§ 7 eller 8. I den situation, hvor en udlændings opholdstilladelse i medfør af §§ 7 eller 8 er bortfaldet, jf. §§ 17, 17 a og 18, eller inddraget, jf. §§ 19 og 20, og siden meddelt på ny, regnes begyndelsestidspunktet fra den nye meddelelse af opholdstilladelse.

Bestemmelsen gælder for alle udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse i medfør af §§ 7 eller 8 i udlændingeloven. Bestemmelsen gælder dog ikke for udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse efter § 7 i umiddelbar forlængelse af en opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til visse personer fra det tidligere Jugoslavien m.v. For disse personer er der ved lov nr. 34 af 18. januar 1995 fastsat særlige regler om fastlæggelsen af de nævnte tidsrum, jf. udlændingelovens § 27, stk. 2, der efter forslaget bliver stk. 3.

Bestemmelsen gælder i relation til alle frister, som er nævnt i udlændingelovens § 27, stk. 1, herunder fristen i § 19, stk. 2, for inddragelse af en tidsbegrænset opholdstilladelse, hvad enten opholdstilladelsen er meddelt med henblik på varigt eller midlertidigt ophold, og for nægtelse af forlængelse af en opholdstilladelse med henblik på varigt ophold, jf. § 11, stk. 2. Nægtelse af forlængelse af en opholdstilladelse med henblik på midlertidigt ophold vil derimod også kunne ske efter udløbet af fristen i § 19, stk. 2, jf. § 11, stk. 2.

I medfør af udlændingebekendtgørelsens § 22, stk. 1, gives opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 med henblik på varigt ophold her i landet, medmindre udlændingen kun ansøger om tilladelse til midlertidigt ophold.

Det foreslås, at bestemmelsen skal gælde for opholdstilladelser, der meddeles efter den 1. september 1995, jf. forslaget § 3, stk. 5.

Indenrigsministeriet har overvejet bestemmelsens forhold til Danmarks internationale forpligtelser, herunder bestemmelsen i flygtningekonventionens artikel 7, stk. 1, hvorefter en kontraherende stat – bortset fra gunstigere bestemmelser i konventionen – skal indrømme flygtninge samme behandling som den, der indrømmes udlændinge i almindelighed.